



Arrest

nr. 86 816 van 4 september 2012
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 14 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat W. DE MEESTER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 mei 2011 het Rijk binnen en diende op 13 mei 2011 een asielaanvraag in. Op 13 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Hemayetpur te Savar in Dhaka. Vanaf 2002 kocht en verkocht u gronden. Sinds 2006 was u lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Datzelfde jaar werd u publiciteitssecretaris voor uw union Cetulzora, hetgeen inhield dat u mensen ronselde om naar de meetings te komen. Op 10 december 2010 zat u in een theehuis met BNP collega's waarmee u juist een koopovereenkomst had gesloten. Concurrenten van de Awami League (AL) wilden dit land echter ook verwerven. Het kwam tot een gevecht waarbij iemand van de AL door iemand van de BNP op het hoofd werd geslagen en later overleed. U ging naar huis maar uw moeder raadde u aan om direct naar uw tante te vertrekken. Van 10 december 2010 tot 27 maart 2011 bleef u in Kolatia bij uw tante. Intussen was gebleken dat er een moordaanklacht tegen uw groep was ingediend. Een verzoeningspoging liep op niets uit. U besloot daarom naar het buitenland te vertrekken teneinde arrestatie te vermijden. Vandaar vertrok u naar Dhaka en Chittagong, van waar u op 28 maart 2011 een schip nam tot in België. U kwam aan in België op 13 mei 2011, waarop u direct asiel vroeg.

U legde ter ondersteuning van uw relaas de volgende documenten voor: een geboorteakte, een nationaliteitsattest, een brief van de BNP en gerechtsdocumenten.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Voor wat betreft de vermeende valse zaken tegen u dient te worden vastgesteld dat uw betrokkenheid hierbij niet geloofwaardig is. Dit blijkt in eerste instantie uit de documenten die u hierover voorlegt en die tijdens de pauze van het gehoor met de tolk nader werden bekeken (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23,03.2012, p. 7, 8). Er is sprake van een order sheet. Dit document behelst normaal de volledige historie van de procedure (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Toch bestaat deze sheet uit slechts één order van de magistraat, namelijk dat er een verklaring werd afgenomen en dat de politie verdere stappen dient te ondernemen. Dit document is niet gedateerd, waardoor alvast aan de echtheid ervan kan worden getwijfeld. Zoals immers blijkt uit bijkomende informatie toegevoegd aan het dossier, circuleren er in Bangladesh zeer veel vervalste documenten. Bovendien kan er niet uit worden opgemaakt in welke richting de rechtsgang gaat. Op basis van dit document lijkt er immers na de klacht geen verder gevolg te zijn gegeven aan de zaak. Ook het tweede document dat u voorlegt bevat hiaten. Zo wordt het niet benoemd, het is dus niet duidelijk wat de aard is van het document. Het vermeldt de aanklacht. Dit document dateert van 14.12.2010, met andere woorden, ook hieruit blijkt uw actuele vrees niet. Het derde document dat u neerlegt lijkt een postmortem 1 rapport te betreffen. Daarbij moet de vreemde vorm wel worden aangestipt: de vragen zijn in het Bengaals afgedrukt, de antwoorden zijn Engelstalig. Het document is dus onleesbaar voor iemand die slechts één van de talen kent, hetgeen weinig zin lijkt te hebben. Bovendien bevat het Engels veel schrijf- en typfouten, waardoor opnieuw aan de echtheid van dit document kan worden getwijfeld. Uw eigen kennis omtrent deze valse zaak is niet vollediger (pp. 8-10). Zo zou u niets weten, slechts dat de politie u zoekt. U heeft nooit een arrestatiebevel onder ogen gehad en beweert dat er verder nooit notificaties zijn geweest voor deze arrestatie. U meent dat er geen verdict is in de zaak, maar kan niet zeggen hoe u dit zou weten. Ook enige andere informatie kan u niet spontaan vernoemen. U meent wel dat 2 BNP'ers werden gearresteerd, maar van de verblijfplaats van de vier anderen, waaronder de dader, bent u niet op de hoogte. Het is merkwaardig dat u geen contact zou houden met uw "lotgenoten". Niets hiervan kan u met documentatie onderbouwen. Bijkomend nam u slechts een (Bengaals) advocaat onder de arm na uw eerste gehoor in België (p. 5). Dit is vreemd; u stelt immers zelf vast dat u betrokken bent bij de zaak (p. 10). Het is eveneens opvallend dat u slechts geïnteresseerd bent in het overhandigen van deze documenten aan het CGVS (p. 5), zonder daarom te willen verstaan wat zij precies behelzen. Dit gebrek aan interesse in de verdediging van uw vermeende zaak is een bijkomende indicatie dat er aan het bestaan ervan weinig geloof kan worden gehecht.

Daarnaast is het evenmin waarschijnlijk dat uw BNP lidmaatschap een factor zou zijn geweest bij uw beweerde vervolging. U kreeg deze post immers via een welgestelde oom (p.3), u verklaart zelf niet erg geïnteresseerd te zijn geweest. Uw taak beperkte zich tot het uitnodigen van mensen voor samenkomsten. Ook inhoudelijk kan u absoluut niets zeggen over het programma van de BNP, noch over enkele basisprincipes waarvoor deze staat (p. 10, zie ook informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien geeft u zelf aan dat in Savar de meeste mensen loyaal zijn aan de BNP, met andere woorden, het is er geen riskante positie om in te nemen, zeker met een weinig uitgesproken profiel, zoals in uw geval (p. 4). Ook de burgemeester is er van BNP signatuur (p.

8). Daarnaast kan worden opgemerkt dat de steunbrief die u voorlegt een erg algemeen karakter heeft. Ze vermeldt uw functie maar is voorts weinig gepersonaliseerd en komt derhalve gesolliciteerd over. Vervolgens kan u geen identiteitsdocument met een foto voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. U verklaart dat uw identiteitskaart werd gestolen op het moment van uw eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (p. 6), maar u kunt deze bewering op geen enkele manier aantonen. De geboorte- en nationaliteitsaktes die u voorlegt hebben weinig bewijskracht, daar men niet kan vaststellen of zij inderdaad uzelf betreffen.

Tenslotte kan weinig geloof worden gehecht aan de reisweg die u beschrijft. Dat u twee schepen nam gedurende 25 dagen maar hier niets over kan vertellen, zoals over de vracht, het schip of de bemanning is weinig aannemelijk. Hetzelfde geldt voor uw beweringen dat u nooit buiten mocht (p. 7).

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als eerste middel de “Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van Vluchtelingen” en als tweede middel de “Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980” in, en beide middelen worden “in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker verklaart dat hij in Bangladesh publiciteitssecretaris was voor de politieke partij BNP. Toen een conflict tussen de BNP en de rivaliserende politieke partij AL over de aankoop van een grond uitdraaide in een gevecht, kwam een lid van de AL om waarna er een klacht werd ingediend tegen zijn groep. Daarom vluchtte hij.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter enkel een geboorteakte en nationaliteitsattest neer, maar geen originele identiteitsstukken met foto. Volgens verzoeker *“kan men zich de vraag stellen of men zo maar kan besluiten dat identiteitsdocumenten vals zijn wanneer ze geen foto’s bevatten”*. Aldus gaat verzoeker voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing op dit punt, met name dat daargelaten de authenticiteit van deze stukken *“men niet kan vaststellen of zij inderdaad uzelf betreffen”*. Voorts kunnen noch de blote bewering in het verzoekschrift *“dat in Bangladesh het niet noodzakelijk is dat identiteitsdocumenten een foto bevatten”*, noch de bewering op het CGVS *“Ik had mijn id kaart maar de agent nam alles, ze namen mijn zak”* (gehoorverslag CGVS, p.6) verzoeker ontslaan van de vereiste zich genoegzaam kenbaar te maken.

3.3. Verzoekers voorgehouden reisweg kan evenmin overtuigen. Voor zover verzoeker als verstekeling in een vrachtschip naar Europa reisde moet hij deze gevaarlijke illegale bootreis nauwgezet en overtuigend kunnen toelichten. Verzoeker verklaarde echter dat hij *“niets”* kan zeggen over de schepen waarmee hij meevoer, en was zelfs onbekend met elementaire gegevens als de vracht en de bemanning (gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoeker kan zijn onwetendheid bezwaarlijk vergoelijken waar hij argumenteert dat hij *“werd opgesloten in een kamertje en het niet toegelaten was om er uit te komen”* en *“Alles diende te gebeuren in het geheim”*, nu hij hoe dan ook wel aan en van boord diende te gaan, bovendien onderweg overgestapt zou zijn op een ander schip, en de Raad hoe dan ook niet inziet dat verzoeker een maand lang op een boot zou hebben gezeten doch hierover geen minimale verklaringen kan afleggen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en onmogelijkheid identiteitsdocumenten voor te leggen.

3.4. Ter adstructie van zijn vervolging in Bangladesh legde verzoeker op het CGVS een order sheet, een gerechtsdocument en een postmortem document voor en voegt deze bij zijn verzoekschrift. Uit het administratief dossier blijkt dat deze documenten op het CGVS werden bestudeerd en talrijke formele gebreken werden vastgesteld die de authenticiteit van deze stukken onderuithalen. De order sheet vermeldt geen data met betrekking tot de zaak en vermeldt enkel dat de *“Officer in charge moet verdere stappen ondernemen”* wat bezwaarlijk kan wijzen op een doorgedreven vervolging, het tweede document is niet getiteld noch wordt in het verzoekschrift de aard en het nut toegelicht en het postmortem-document is in het Bengaals opgesteld terwijl de antwoorden in het Engels worden weergegeven wat bezwaarlijk het gebruik in Bangladesh kan ondersteunen. De neergelegde stukken komen dan ook klaarblijkelijk frauduleus voor en/of opgemaakt voor onderhavige procedure temeer nu blijkt uit algemene informatie dat dergelijke valse gerechtsstukken met gemak verkregen kunnen worden in Bangladesh. Ten slotte dient opnieuw te worden benadrukt dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonde zodat hoe dan ook niet kan komen vast te staan dat deze stukken verzoeker toebehoren.

3.5. Het verwijt dat de commissaris-generaal zich beroept *“op een interne document van het CGVS waaruit zou blijken dat er veel vervalste documenten in Bangladesh circuleren”* en *“lijdt hieruit de facto af dat de order sheet; het gerechtsdocument en een postmortem rapport dat door verzoeker werd overgedragen aan het CGVS automatisch vervalst zijn en er dus geen aandacht moet worden aanbesteed”*, kan de echtheid van de documenten niet aantonen en bovendien gaat verzoeker voorbij aan voormelde bevindingen. Voorts kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt *“dat het CGVS verzoeker tijdens het verhoor niet de kans heeft gegeven om uitleg te verschaffen over de neergelegde documenten”*, nu blijkt uit het gehoorverslag dat hiernaar talrijke vragen werden gesteld *“Welke documenten heeft u meegebracht?”; “Welke documenten van de zaak zijn dit dan?”; “Mijnheer welke gerechtsdocumenten zijn dit?”; “Zijn er andere casedocs die geen klacht zijn?”; “Dus u heeft geen andere docs van na het neerleggen van de klacht?”; “Andere documenten?”*, etc. (gehoorverslag CGVS, p.5-6). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk gevolgd worden waar hij stelt dat verder onderzoek door de commissaris-generaal zich *in casu* zou opdringen. Immers verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335). Overigens rust de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van

dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). “Dat er geen verdere documenten betreffende de procedure werden overgelegd, kan moeilijk worden verwacht aangezien hij niet langer aanwezig was in zijn geboorteland” kan niet verhinderen dat verzoeker zijn thans neergelegde documenten nuttig toelicht of een objectief element aanbrengt waaruit kan blijken dat de neergelegde stukken authentiek zijn. De opmerking “dat in Bangladesh er geen gebruik is van arrestatiebevelen en een gebrek hiervan dus niet tegen hem kan worden ingeroepen”, is een blote bewering die strijdig is met zijn verklaring op het CGVS “Was er een arrestatiebevel? Ja” (gehoorverslag CGVS, p.10).

3.6. Verzoekers voorgehouden vervolging wordt evenmin onderbouwd door geloofwaardige verklaringen. Verzoeker bleek immers niet op de hoogte van de huidige stand van zaken in zijn procedure, en kwam op dit punt niet verder dan vage verklaringen “Ik weet niets, alleen dat de politie mij zoekt.” (gehoorverslag CGVS, p.10). De Raad ziet echter niet in dat indien verzoeker Bangladesh verliet omdat hij er om politieke redenen werd vervolgd, en bovendien wekelijks contact heeft met zijn familie, hij onwetend kan blijven inzake de gerechtelijke procedure die tegen hem zou zijn aangespannen en hem verwijderd houdt van zijn familie.

3.7. Hoe dan ook, daargelaten de ongelooftwaardigheid van verzoekers voorgehouden vervolging, wordt niet aangetoond dat deze politiek geïnspireerd zou zijn, nu verzoeker zijn voorgehouden politiek profiel evenmin aannemelijk heeft gemaakt. Waar verzoeker in dit verband aanvoert dat “Opnieuw neemt het CGVS dit besluit zonder het omstandig te motiveren”, gaat hij opnieuw voorbij aan de motieven op dit punt, weergegeven in de bestreden beslissing. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker geen enkele vraag inzake zijn politieke achtergrond kon beantwoorden, onbekend was met elementaire gegevens als het partijprogramma van de BNP, de basisprincipes van de partij en de verschillen met de AL, en zelf erkende “ik weet niets hierover”, en opnieuw toen er werd doorgevraagd “Ik zei al dat ik er niets over weet” (gehoorverslag CGVS, p.10). Aldus komt verzoekers voorgehouden politiek profiel verzonnen voor en de neergelegde brief van de BNP doet hieraan geen afbreuk. Dergelijke partijgetuigenissen hebben immers geen officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en ze niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat de klachten -voor zover deze waarachtig zijn- ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Bengaalse rechter, desnoods in beroep. Verzoeker toont niet aan dat een eventuele gerechtelijke vervolging ook een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin inhoudt.

3.8. Verzoeker beperkt zich verder in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.10. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, en verwijst in het verzoekschrift integraal naar dezelfde feiten en motieven zoals uiteengezet aangaande de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.11. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK